

Arrest

nr. 191 717 van 8 september 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 12 mei 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 april 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 16 mei 2017 met referentenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 juli 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 augustus 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat X, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché X, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Guineese nationaliteit te bezitten, tot de etnische groep Peul te behoren en moslim te zijn. U werd op X geboren in Kindia en woonde de laatste jaren voor uw vertrek in de wijk Sonfonia in de hoofdstad Conakry. U verdiende er de kost als taxichauffeur en reed voornamelijk lange trajecten tussen verschillende steden in het land.

U bent gehuwd met X (B.) (°X, Conakry). Op 3 maart 2011 werd in Guinee jullie religieuze huwelijk gesloten.

Zes maanden later vervoegde zij via gezinshereniging haar vader in België, zij was op dat moment immers nog minderjarig. Ze bleek zwanger te zijn en beviel op 9 februari 2012 in België van jullie

oudste dochter X. Op 9 juni 2013 reisde ze terug naar Guinee, waar op 25 juni 2013 jullie burgerlijke huwelijk werd gesloten. Bij terugkeer naar België bleek ze opnieuw zwanger te zijn en op 22 april 2014 beviel ze van jullie zoon X. Op 15 maart 2016 kwam u tenslotte naar België en op 18 november 2016 beviel X van jullie jongste dochter X. X heeft de Belgische nationaliteit. U woont met uw vrouw en kinderen in Anderlecht.

U stelt Guinee te hebben verlaten wegens problemen met de autoriteiten. Op 23 april 2015 zou u met negen passagiers van Labé naar Conakry zijn gereden. Bij het binnenrijden van de stad bleek er een manifestatie aan de gang, en in Sonfonia zagen jullie dat het tot een handgemeen kwam tussen de betogende jongeren en de politie. De jongeren gooiden met stenen, de politie reageerde met traangas. U wilde de strubbelingen voorbij rijden toen de politie zag dat enkele passagiers vanuit uw auto aan het filmen waren met hun mobiele telefoon. Hierop vluchtten zes passagiers en werd u samen met de drie resterende passagiers gearresteerd. U werd naar het EM (eskadron van de mobiele rijkspolitie) van de gemeente Matoto gebracht waar u 20 dagen werd vastgehouden. Ondertussen had uw oudere halfbroer X gemerkt dat u niet was thuisgekomen, was hij erachter gekomen dat u werd vastgehouden in het EM Matoto en had hij uw ontsnapping geregeld. Op een nacht werd u door twee jonge agenten uit uw cel gehaald. Ze namen u mee naar een rond punt, waar uw broer u opwachtte. De agenten zeiden dat u onmiddellijk het land diende te verlaten, gezien zowel u als zij in grote problemen zouden komen als u opnieuw werd opgepakt. U dook een week thuis onder en vertrok naar Senegal. In januari 2016 werd uw visumaanvraag voor Italië goedgekeurd. U reisde via Marokko en Italië naar België, waar u op 25 maart 2016 asiel aan vroeg.

Bij terugkeer naar Guinee vreest u de autoriteiten.

Ter ondersteuning van uw identiteit, reisweg en asielrelaas legt u uw identiteitskaart (Guinee) (origineel); uw rijbewijs (Guinee) (origineel); een uittreksel van uw geboorte akte (Guinee) (kopie); uw huwelijksakte (Guinee) (kopie); uittreksels van de geboorte akten van uw drie kinderen (België) (kopie); de identiteitskaart van uw vrouw (België) (kopie); en een aanvraag tot inschrijving van uw huwelijk in het bevolkingsregister (België) (origineel) neer.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat het vluchtelingenstatuut of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet u niet kan worden toegekend.

Er kan geen geloof worden gehecht aan uw beweerde vervolgingsfeiten, met name uw arrestatie tijdens de manifestatie van 23 april 2015 in Conakry en de opsluiting in en ontsnapping uit het EM Matoto die hierop zouden hebben gevolgd.

Uw verklaringen betreffende de manifestaties van 23 april 2015 zijn niet afdoende.

U weet dat er betoogd werd tegen het chronogram van de presidentiële verkiezingen maar stelt vooraf niet op de hoogte te zijn geweest van de manifestatie (CGVS p. 7; p. 12). U stelt evenmin op de hoogte te zijn geweest van manifestaties buiten Conakry, in Labé bijvoorbeeld (CGVS p. 7; p. 12). Nochtans riep de oppositie op om op 23 april 2015 te manifesteren in het hele land. In verschillende steden vonden manifestaties plaats en kwam het tot handgemeen tussen betogers en ordediensten. In Labé, de stad van waaruit u vertrok, werd een betoger gedood door de ordediensten en was de sfeer zeer gespannen. De centrale markt, de scholen en het busstation waren gesloten (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier: L'opposition guinéenne appelle à manifester contre le calendrier électoral – France24 ; Guinée: un manifestant tué à coups de matraque – Le Monde ; Guinée : Synthèse du déroulement des manifestations organisées par l'opposition le 23 avril – Guinée Games). Het is weinig waarschijnlijk dat u, die stelt daags voordien in Labé te hebben verbleven om 's anderendaags naar Conakry te vertrekken, de dagen voorafgaand aan de manifestaties helemaal niets gemerkt zou hebben van de onrust in de stad. Labé is bovendien de bakermat van Cellou Dalein Diallo, een van de belangrijkste oppositieleiders in Guinee, wat bijdraagt aan de bereidheid van de bevolking om op straat te komen wanneer de oppositie hiertoe oproept. Uw verklaring dat u zich niet interesseerde voor politiek en enkel bezig was met uw werk (CGVS p. 7; p. 12) is in dezen niet afdoende. Hoewel er regelmatig manifestaties plaatsvinden in Guinee en geenszins van een asielzoeker wordt verwacht dat hij zich deze allemaal herinnert, mag wel van u worden verwacht dat u gedetailleerde verklaringen aflegt over de manifestatie die ertoe zou hebben geleid dat u werd gearresteerd en opgesloten en uiteindelijk naar België moest vluchten. Dat dit in casu geenszins het geval is ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Ook uw verklaringen betreffende uw detentie kunnen niet overtuigen.

Gevraagd naar uw celgenoten vertelt u dat jullie met z'n vijven samen aankwamen. U noemt drie namen: Zesko; Christo en Mamadou. Een van hen was werkloos, een andere chauffeur en een derde bakker. Daarnaast zou er nog iemand zijn geweest die zo zwaar gewond was dat hij niet sprak. Over uw

andere celgenoten weet u niets, zelfs niet met hoeveel ze waren. Gevraagd naar de omgang en verhoudingen tussen uw celgenoten hebt u het enkel over een beurtrol om de pispot leeg te maken (CGVS p. 13-14). Gezien u stelt 20 dagen in de cel te hebben gezeten mag een meer gedetailleerdere kennis van uw celgenoten van u worden verwacht.

Uw beschrijving van het EM Matoto, waar u stelt twintig dagen te hebben vast gezeten, is zeer beknopt en stemt niet overeen met de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (toegevoegd aan administratief dossier). U omschrijft het gebouw als een klein gebouw zonder verdiepingen (CGVS p. 14). Uit de informatie blijkt echter dat het EM 4 Matoto op 13 september 2013 verhuisde naar een gloednieuw gebouw, gefinancierd door het Servische consulaat in Guinee (Matoto: Un nouveau siège pour l'escadron numéro 4 - TamtamGuinee). Op de foto is duidelijk te zien dat het om een gebouw met twee verdiepingen gaat. Dat uw omschrijving totaal niet overeen stemt met de objectieve informatie ondermijnt uw geloofwaardigheid. Verder is uw beschrijving zeer beknopt. U stelt aanvankelijk niet te weten in welke kleur het gebouw geschilderd is, de vraag herhaald stelt u dat het geelachtig was aan de buitenkant en beigeachtig aan de binnenkant (CGVS p. 14). Dat u op een dermate eenvoudige vraag niet onmiddellijk een duidelijk antwoord kunt formuleren ondermijnt uw geloofwaardigheid. Uw verklaring als zou u niets gezien hebben omdat u geslagen werd als u uw hoofd op hief en het in de cel altijd donker was (CGVS p. 14) is in dezen niet afdoende. U stelde immers eerder regelmatig de pispot te legen en ook naar het toilet te mogen gaan achter het gebouw (CGVS p. 14).

Verder kunnen ook uw verklaringen betreffende uw ontsnapping niet overtuigen.

U stelt dat uw broer uw ontsnapping regelde en beschrijft hoe u door twee jonge agenten uit de cel werd gehaald en naar een rond punt gebracht (CGVS p. 10; p. 15). Verder weet u niets. U weet niet hoe uw broer wist dat u opgesloten was in het EM Matoto; u wist niet hoe hij uw ontsnapping regelde; wie hij hiervoor contacteerde; of hij iemand betaalde (CGVS p. 15). Uw verklaring als zou u hem dat nooit hebben gevraagd omdat u dringend moest vertrekken na uw ontsnapping is in dezen niet afdoende. U bleef immers nog een week in Guinee (CGVS p. 10); hebt vandaag nog contact met uw vader en uw moeder (CGVS p. 9) en ook via Facebook hebt u contact met kennissen uit Guinee (p. 16-17).

U hebt nadien ook nooit meer geïnformeerd naar het vervolg van de gebeurtenissen waar u het slachtoffer van werd. U weet niet wat er met de andere arrestanten is gebeurd; u weet niet wat er verder nog gebeurd is die dag; u weet niet of uw broer nog problemen kende (CGVS p. 15-16). Uw verklaring als zou u geen informatie hebben omdat u meteen moest vertrekken om te overleven; en dat u uw moeder wel naar uw broer vroeg maar zij louter zei dat hij in Guinee was zonder verdere informatie omdat ze problemen zou kennen als uw naam zou vallen (CGVS p. 16) is in dezen niet afdoende.

U legt geen enkel document neer ter ondersteuning van uw asielrelaas.

Dit niettegenstaande u wel stelt dat uw broer na uw ontsnapping een convocatie kreeg opgestuurd. Uw asielaanvraag kan aldus louter worden beoordeeld op basis van uw verklaringen, die zoals hierboven uiteengezet niet kunnen overtuigen.

De informatie en uw verklaringen betreffende uw visumaanvragen ondermijnen verder uw algemene geloofwaardigheid.

Het is opvallend dat u op 11 maart 2015, dus anderhalve maand voor uw vermeende problemen met de ordediensten, een visum aanvraag om vanuit Senegal naar Italië te reizen (zie administratief dossier – Recherche visa EU 25/03/2016). Hiernaar gevraagd zijn uw verklaringen zeer vaag. U stelt dat iemand u uitnodigde om met hem mee te gaan naar een seminarie in Frankrijk. Het is vooreerst al vreemd dat een visum voor Italië zou aanvragen om naar een seminarie in Frankrijk te gaan. Verder weet u opvallend weinig over het seminarie in kwestie. Aanvankelijk stelt u niet te weten in welke stad het plaats vond, later herinnert u zich dat het Versailles was. De precieze datum herinnert u zich echter in het geheel niet: ergens tussen 2014 en 2015. Waarover het seminarie ging weet u evenmin. Gevraagd naar waarom u dan wilde gaan stelt u dat het een seminarie was en dat u wilde leren en ervaring opdoen (CGVS p. 8). Al deze verklaringen zijn weinig geloofwaardig. Dat u stelt dat u zich de datum van de visumaanvraag niet herinnert, maar dat het meerdere maanden, minstens een jaar voor uw problemen zou zijn geweest (CGVS p. 8), terwijl het in werkelijk slechts anderhalve maand voordien blijkt te zijn ondermijnt uw geloofwaardigheid. U stelt dat u nooit veel data zou hebben onthouden en pas hier in België lessen alfabetisering zou hebben gevolgd (CGVS p. 12). Er wordt echter geenszins van u verwacht bij alle gebeurtenissen de exacte datum te kunnen vermelden. Maar te weten dat u luttele weken voor uw problemen al een visum had aangevraagd voor Europa, kan wel worden verwacht.

Bovendien vroeg u dit visum aan op naam van (D.) Amadou. Een naam die duidelijk verschilt van de naam die u opgaf in het kader van uw huidige asielaanvraag: (B.M.) Alpha (zie administratief dossier – Recherche visa EU 25/03/2016).

Uw tweede visum, dat uiteindelijk wel werd toegekend en waarmee u stelt naar Europa te hebben gereisd, werd dan weer uitgegeven op naam van (D.M.) Samba (zie administratief dossier – Recherche visa EU 25/03/2016). Opnieuw een andere naam dus. U verklaart legaal, met uw eigen paspoort en

een geldig visum naar Europa te zijn gereisd (Verklaring DVZ punt 28; punt 37). Gezien het visum werd uitgegeven op naam van (D.M.) zou uw paspoort, waarvan uw verklaart dat u het aan de smokkelaar moest geven, ook op naam van (D.M.) hebben moeten staan. Op uw identiteitskaart staat echter (B.M.) Alpha. Bijgevolg is een van beide documenten, of allebei, vals. Dergelijke verklaringen en vaststellingen doen vermoeden dat u de Belgische en Europese autoriteiten intentioneel hebt trachten te misleiden en ondermijnen sterk uw algemene geloofwaardigheid.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat in het geheel geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden identiteit en asielrelaas. Op basis hiervan kan aldus geen gegronde vrees in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie in uwen hoofde worden weerhouden en evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u neerlegt in het kader van uw asielaanvraag kunnen bovenstaande conclusies niet ombuigen.

Uw identiteitskaart, rijbewijs en geboorte akte tonen een louter uw identiteit aan. Eerder werd al geargumenteed waarom weinig geloof en belang kan worden gehecht aan uw beweerde identiteit en identiteitsdocumenten.

Uw huwelijksakte, de aanvraag tot inschrijving van uw huwelijk in het Belgisch bevolkingsregister, de identiteitskaart van uw vrouw en de geboorte aktes van uw kinderen bewijzen uw familiesamenstelling maar ondersteunen geenszins een eventuele vrees ten opzichte van Guinee.

U komt daarnaast evenmin in aanmerking voor de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Artikel 48/4, §2, c) van de Wet van 15 december 1980 bepaalt dat een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict kan worden beschouwd als ernstige schade die aanleiding kan geven tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en die bij het administratieve dossier werd gevoegd (COI Focus "Guinee: veiligheidssituatie", oktober 2013 + addendum, juli 2014), blijkt dat de huidige situatie in Guinee niet kan worden beschouwd als een situatie van "willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict". Bijgevolg dient te worden vastgesteld dat artikel 48/4, §2, c) van de Wet van 15 december 1980 niet kan worden toegepast voor Guinee.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in een eerste middel op de schending van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) *juncto* de materiële motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsnorm.

Hij vangt zijn betoog aan met een algemene en theoretische uiteenzetting omtrent de bewijslast in en de beoordeling van asielaanvragen.

Verzoeker stelt dat hij zich niet akkoord kan verklaren met de argumenten in de bestreden beslissing. Hij vervolgt:

"Dat verzoeker zijn situatie zeer precies heeft uitgelegd tijdens het verhoor op het CGVS en dat hij de nodige details gaf aangaande zijn gegronde vrees.

Dat er duidelijk in zijn hoofde een actuele en gegronde vrees voor vervolging bestaat.

Dat hij tijdens zijn verhoor ook de nodige uitleg gaf om de aangehaalde onduidelijkheden, ongeloofwaardigheden of onwetendheden te verduidelijken.

Dat de 'negatieve argumentatie' van de Commissaris-generaal aldus niet kan worden gevolgd en reeds niet tot een weigeringsbeslissing leiden."

Verzoeker geeft daarna andermaal een aantal algemene en theoretische beschouwingen omtrent de bewijslast in en de beoordeling van asielaanvragen.

Eveneens stelt hij dat zijn problemen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951.

2.2. Verzoeker stelt in ondergeschikte orde in aanmerking te komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Hij citeert voormeld artikel en stelt:

“Verzoeker zal dus beroep kunnen doen op de subsidiaire bescherming indien hij een risico op schending van artikel 3 EVRM kan aantonen.

Degelijke feitengesteldheid behelst meest manifest een "reëel risico op ernstige schade" in hoofde van verzoeker bij een gedwongen terugkeer.

Ook de vraag van verzoeker om minstens te genieten van de subsidiaire bescherming komt dan ook manifest gegrond voor.”

3. Over de ontvankelijkheid

Krachtens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet dient het verzoekschrift de middelen te bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. De uiteenzetting van een “*middel*” vereist dat de geschonden geachte rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid, alsook de wijze waarop die regel of dat beginsel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden.

Verzoeker geeft in het eerste middel een algemene en theoretische uiteenzetting omtrent de aangevoerde bepalingen en de bewijslast in en de beoordeling van asielaanvragen. Daarnaast beperkt hij zich ertoe op algemene wijze te stellen dat (i) hij zich niet akkoord kan verklaren met de argumenten in de bestreden beslissing; (ii) hij zijn situatie precies uitlegde en details gaf; (iii) dat hij duidelijk een actuele en gegronde vrees voor vervolging heeft; (iv) hij tijdens het gehoor de nodige uitleg gaf; (v) de negatieve argumentatie van het CGVS niet kan worden gevolgd; (vi) zijn problemen verband houden met de criteria in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève.

In het tweede middel beperkt verzoeker zich ertoe te verwijzen naar artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en op algemene wijze te stellen:

“Verzoeker zal dus beroep kunnen doen op de subsidiaire bescherming indien hij een risico op schending van artikel 3 EVRM kan aantonen.

Degelijke feitengesteldheid behelst meest manifest een "reëel risico op ernstige schade" in hoofde van verzoeker bij een gedwongen terugkeer.

Ook de vraag van verzoeker om minstens te genieten van de subsidiaire bescherming komt dan ook manifest gegrond voor.”

Verzoeker voert blijkens het voorgaande niet één concreet argument aan tegen de in de bestreden beslissing opgenomen motieven. Hij toont op generlei wijze aan dat de bestreden beslissing verkeerd zou zijn of zou stoelen op een verkeerde juridische redenering. Evenmin preciseert hij welke gegevens zouden moeten leiden tot de toekenning van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus. Integendeel bedient hij zich van een argumentatie die dermate algemeen is dat zij in wezen op eender welk dossier kan worden toegepast.

Ter terechtzitting wijst de voorzitter verzoekers advocaat op het voorgaande. De advocaat van verzoeker verklaart dienaangaande dat zij zich gedraagt naar de wijsheid van de Raad.

Aangezien verzoeker niet concreet uiteenzet op welke wijze de bestreden beslissing de aangevoerde artikelen en beginselen schendt, voert hij geen ontvankelijke middelen aan.

Bij gebreke aan ontvankelijke middelen is het verzoekschrift niet ontvankelijk.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht september tweeduizend zeventien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS